

Кубецька Ольга Миколаївна,
к.е.н., доцент, доцент кафедри
аналітичної економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Сагайдак Кароліна Сергіївна,
студентка 3-го курсу ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Стефанів Денис Олександрович,
студент 3-го курсу
спеціальності 051 “Економіка”
заочної форми навчання ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ СТАБІЛІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

З моменту виникнення у підприємства яких-небудь труднощів до прояву явних ознак неплатоспроможності (банкрутства) проходить певний відрізок часу. Саме за цей період підприємство може виробити відповідну систему фінансових методів попередньої діагностики і можливого захисту підприємства від банкрутства, що одержала назву «системи антикризового фінансового управління» [1].

Проблематика антикризового управління розробляється економістами багатьох країн такими як Е. Альтман, П. Друкер, Дж.М. Кейнс, П. Самуельсон, О. Бланк, Б. Губський, І. Лукінова, М. Чумаченко та інші. Основною метою антикризового фінансового управління є швидке поновлення платоспроможності й відновлення достатнього рівня фінансової стійкості підприємства для запобігання його банкрутства.

Реалізація політики антикризового фінансового управління при загрозі банкрутства передбачає такі етапи:

- 1) дослідження фінансового стану підприємства з метою раннього виявлення ознак його кризового розвитку;
- 2) визначення масштабів кризового стану підприємства;

3) вивчення основних факторів, що зумовлюють кризовий розвиток підприємства;

4) формування цілей і вибір основних механізмів антикризового фінансового управління; впровадження внутрішніх механізмів фінансової стабілізації підприємства;

5) вибір ефективних форм санації; фінансове забезпечення ліквідаційних процедур при банкрутстві підприємства.

При загрозі банкрутства має здійснюватися формування цілей і вибір основних механізмів антикризового фінансового управління підприємством відповідно до масштабів його кризового стану і з урахуванням прогнозу розвитку основних факторів, що визначають загрозу банкрутства, а саме:

а) забезпечення фінансового оздоровлення підприємства за рахунок реалізації внутрішніх резервів господарської діяльності;

б) забезпечення фінансового оздоровлення підприємства за рахунок зовнішньої допомоги і часткової його реорганізації;

в) припинення господарської діяльності й початок процедури банкрутства (у зв'язку з неможливістю фінансового оздоровлення підприємства).

Відповідно до цих цілей формуються наступні напрямки фінансового управління підприємством. Впровадження внутрішніх механізмів фінансової стабілізації підприємства повинно забезпечити реалізацію термінових заходів для поновлення платоспроможності й відновлення фінансової стійкості підприємства, побудованих відповідно до специфіки господарської діяльності підприємства і масштабів кризових явищ у його розвитку.

Проведення санаційних заходів здійснюється за умови необхідності застосування як внутрішніх, так і зовнішніх резервів. Якщо масштаби кризового стану підприємства не дають можливість вийти з нього за рахунок внутрішніх резервів, підприємство змушене вдатися до зовнішньої допомоги, яка має форму його санації.

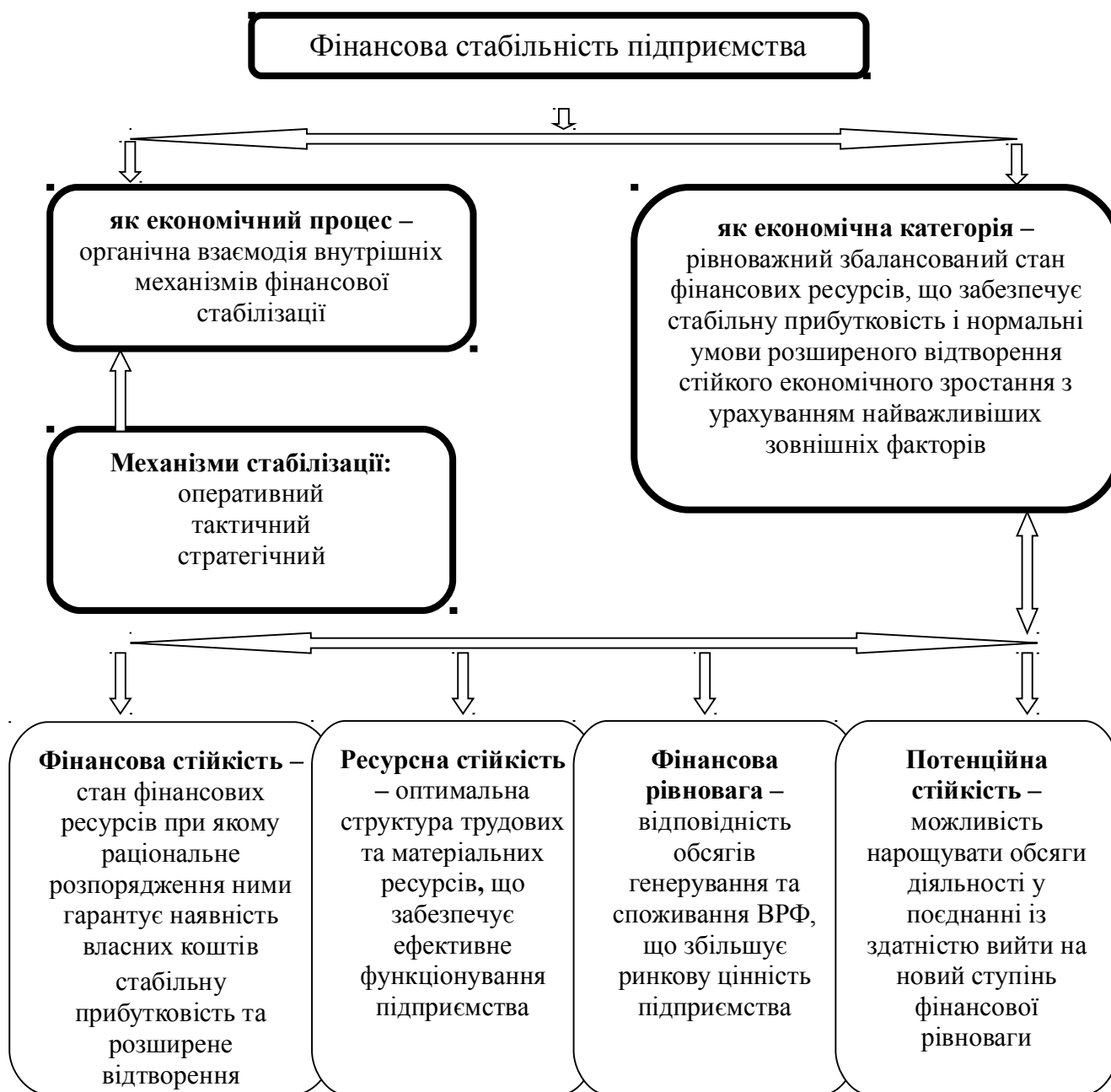

Рис. 1. Складові елементи фінансової стабільності, як економічного процесу та економічної категорії

Санація підприємства може проводитися як до, так і в процесі виконання справи про банкрутство. У процесі санації необхідно обґрунтувати вибір найефективніших її форм (включаючи реорганізацію), щоб у найкоротші терміни досягти фінансового оздоровлення підприємства.

Фінансове забезпечення ліквідаційних процедур при банкрутстві

підприємства у більшості випадків має вимушений характер і регулюється чинним законодавством. Здійснення ліквідаційних процедур розпочинається після прийняття рішення арбітражного суду про визнання підприємства банкрутом.

Фінансове забезпечення ліквідаційних процедур пов'язане з розробкою відповідного бюджету, підготовкою активів до реалізації, забезпеченням вимог кредиторів за рахунок реалізованого майна.

Отже, своєчасне виявлення кризового стану підприємства, його облік та всебічний аналіз дозволяють попередити неплатоспроможність підприємства на ранніх етапах, в рамках ще не збудженої справи про банкрутство.

Список використаних джерел:

1. Райзберг Б. А., Лозовский Л. Ш., Стародубцева Е. Б. Современный экономический словарь / Б. А. Райзберг; 2-е изд. М.: ИНФРА-М, 1999. URL: <http://www.ebk.net.ua/Book/Ses/b/0030.htm> (дата звернення: 15.11.2019).
2. Саблина Н.В., Кривеженко В.В. Банкротство предприятия: причины и пути преодоления. БИЗНЕС ИНФОРМ, 2010, 10: 7-11.
3. Берест М.М., Тимошенко А.П. Критичний аналіз змісту економічної категорії банкрутство. Вісник економіки транспорту і промисловості, 2010, 29: 69-72.
4. Trachenko L., Verkhoglyadova N., Shevchenko N., Kononova I., Sokolovska I. Assessment of quality management systems of service companies. intellectual economics. 2020, No. 14(1), p. 45-66.